Montilivi ho aposta tot a Europa

El Girona sap patir contra un insistent Celta i s'apunta una nova victòria a casa gràcies a un gol de pissarra obra de Portu

Portu celebrant el gol

Montilivi s'ha acostumat a veure al seu equip guanyar. Tant li fa que uns dies enrere el Barça de Messi l'escombrés. L'ensopegada ha quedat oblidada en un tres i no res gràcies a la victòria d'aquesta nit contra el Celta. Una alegria que deixa la permanència gairebé vista per sentència i torna a deixar ben viu el somni europeu. Portu, al minut 13, ha culminat una brillant jugada assajada per fer l'únic gol del partit. No ha estat la millor actuació dels de Machín, que han sabut patir per desconnectar l'atac d'un bon Celta, que ha volgut més que no pas ha pogut.

Poquíssims canvis presentava Machín, tot i que el seu equip feia ben pocs dies que havia jugat al Camp Nou i amb la inminent visita a Vila-real a prop. Ha desdit de fer invents i d'apostar per cap revolució el tècnic, que només ha introduït dues novetats. A dalt, ha tornat Stuani, que va ser suplent a Barcelona. I a l'esquerra, Planas estrenava titularitat en detriment de Mojica. I això que Machín, un dia abans, havia dit que el colombià jugaria infiltrat. Però no va ser així. La resta, els habituals. I la missió, la de sempre: competir i guanyar.

Al davant, un Celta motivat que venia de guanyar l'Eibar i que té Europa entre cella i cella. Tampoc ha apostat per grans canvis Unzué i el seu equip ha saltat a Montilivi a per totes. Se l'ha vist més ràpid, més intens i molt perillós; però el Girona ha sabut contenir-se i fer mal en el moment precís. El primer avís ha arribat aviat, al minut 3, i en una doble oportunitat. Pere Pons ha rebut a l'àrea i el seu xut a la mitja volta l'ha rebutjat un defensa. La jugada ha continuat fins que l'esfèrica ha caigut a peus d'Stuani, que ha rematat a fora.

Més perillosa ha estat la resposta a l'altra àrea. Maxi Gómez, un dels futbolistes més incisius de la Lliga, ha obligat a Bounou a intervenir. El porter ha refusat un xut sec de l'uruguaià. Era el minut 8. Les forces estaven igualades i el partit, ben obert. Ha estat llavors quan els gironins han tret petroli d'un dels seus forts: l'estratègia. En una acció digna d'estudi, la pissarra ha funcionat a les mil meravelles en un servei des de la cantonada. Granell ha servit pel terra cap al primer pal, on ha trobat Planas; el carriler l'ha deixat al cor de l'àrea, on ha aparegut Portu per marcar l'1-0. És l'onzè gol del murcià.

A partir d'aquest moment, el guió ha canviat. Ha entès el Girona que amb la pilota als peus és difícil fer-li mal al Celta. Les possessions li duraven poc als de Machín, que mica en mica han anat endarrerint metres. Una actitud perillosa. Això ha permès als d'Unzué estirar-se i, sobretot a la contra, fer molt de mal en velocitat. Sí, els gallecs han arribat una i altra vegada als dominis dels de Montilivi, però sense generar massa problemes a Bounou, que

no ha hagut d'intervenir. Sí Juanpe, que s'ha llençat amb tot per rebutjar un remat de Maxi Gómez.

Abans del descans, de nou l'estratègia ha servit perquè Ramalho, tot sol, connectés amb el cap un servei de córner. La intenció era bona, però la pilota, massa centrada, ha acabat a les mans de Sergio Blanco.

Els mateixos papers s'han mantingut a la represa, amb un Celta perseverant que ha accentuat el seu domini buscant l'empat. La millor notíci per al Girona seriae marcar el segon, però per fer-ho calia generar perill i això li ha faltat al conjunt de Machín. La pilota era visitant i els dubtes, locals. Cada contra dels gallecs era sinònim de perill; la velocitat d'Emre Mor feia estralls cada dos per tres. També les genialitats d'Aspas. Però allà estava la defensa, un cop Juanpe, un altre Ramalho o quan li tocava a Bernardo, per allunyar el perill constant.

Hugo Mallo ho ha provat al 57 però el seu xut ha sortit massa alt. Al 71, Bernardo ha relliscat i Aspas, que es plantava sol, s'ha precipitat amb una tímida vaselina que ha acabat a les mans de Bounou. Abans, el Girona també ha dit la seva. Una llum dins d'una segona meitat més grisa; pel domini del rival, però també potser pel cansament acumulat del Camp Nou. En un córner, com si no, Ramalho ha enviat amb el cap la pilota a tocar del travesser. S'esfumava una boníssima ocasió per fer el 2-0.

Veient que el mig del camp feia aigües, Machín ha decidit moure fitxa. Però en comptes de reforçar-lo, ha canviat peça per peça- Aleix ha entrat en el lloc d'un Borja García que, llavors, es trobava en un bon moment i era dels pocs que feien mal al rival. Més ha sacsejat la banqueta Unzué. Radoja i Boyé han entrat a la vegada, tot buscant una fórmula per superar la línia defensiva gironina.
De nou, perill a pilota aturada. L'únic que avui li ha donat alguna cosa positiva a l'equip. En una falta llunyana, Granell l'ha servit amb molt d'encert al pal llarg. Allà ha entrat amb tot Bernardo, que ha acabat rematant un pèl forçat i per damunt de la porteria.
El partit s'ha encès al 85, per un possible penal per mans a l'àrea del Celta que Trujillo Suárez ha passat per alt. L'acció ha acabat a l'altra porteria, amb un xut forçat de Maxi Gómez que ha picat al lateral de la xarxa. Les protestes dels locals li han costat la targeta groga a Aleix García.
Ja als últims compassos, amb el Celta a la desesperada, Machín ha esgotat els canvis fent entrar Timor per Portu. Calia aguantar el resultat com fos. Tot i gestionar ben malament el temps de descompte i de concedir un córner sobre la botzina, el marcador no s'ha mogut. Nova victòria a Montilivi. Nova alegria. I de nou, sense encaixar. Europa és impossible?

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/02/27/girona-guanya-celta/898445.html?utm_source=rss